

جنگ

اعتراض

"به خاطر نوزاد دشمنش شاید"

(مجموعه ای از بحث‌های فرهنگی، تحلیلهای سیاسی، مقالات اجتماعی، داستانها، پیامها و نامه های راهبردی)

رضا آیرملو

پروفسور جامعه شناسی- سوئد

هفته آزادی دانشجویان دربند

- با وجود اینهمه سرکوبی و ستمگری، شما دانشجویان ایرانی، یکبار دیگر، دستگیری و شکنجه به خاطر آزادی و عدالت خواهی را بر پاداش تبعیت و تقلید از ارتجاع ستمگر حاکم ترجیح دادید. این "جاتبازی داوطلبانه" دیگر به صورت یک وظیفه تاریخی دانشگاهها و دانشگاهیان ما در آمده است. درود بر شما که این وظیفه تاریخی را با شجاعت، شهامت و اخلاق عالی اجتماعی تان به جا آورده و ادا میکنید.

- به عنوان پدري دورافتاده از خانواده دانشگاهی ایران، با دردمندی و غرور، درد شکنجه و خوف محبوسى تان را با شما قسمت میکنم، و آزادی بی قید و شرط تک تک تان را شرط گذاشته و خواستارم.

دانشجویان آزاده و دربند

خانواده های دانشجویان دستگیر شده، ۲۰-۱۳ بهمن را به "هفته آزادی دانشجویان دربند در زندانهای رژیم اسلامی" اختصاص داده اند. از آنجا که من نیز با این دانشجویان در رابطه خانوادگی "استاد و دانشجو" قرار دارم، وظیفه خود می بینم که بر این فراخوان بپیوندم، و از دیگر هممیهنان و به خصوص اعضاء خانواده استاد- دانشجویی ایرانی مان که در داخل و خارج کشور به تدریس و تحصیل آکادمیک مشغولند، برای شرکت فعال در این هفته و مبارزه برای "آزادی دانشجویان دربندمان" دعوت به عمل آورم.

در این شرایط سخت تاریخی که فرزندان ما در بازجویی ها و زندان ها تحت آزار و شکنجه قرار دارند، برای ما خانواده دانشگاهی ایران راهی نمی ماند جز آن که با چنگ و دندان هم که شده هر موج سرکوبی را با موج مقاومت بیشتری پاسخ دهیم. و بدینوسیله از دست آوردهائی که دانشگاهیان مبارز ایرانی در طول سالها و دهها سالها به بهای زندان، شکنجه و اعدام کسب کرده اند، محافظت بکنیم.

بر این اساس، انتظار دارد که در این هفته، استادان و دانشجویان داخل کشور به هر شکل ممکن به حمایت از دانشجویان دستگیر شده ادامه دهند، و با ایجاد

امواج جدیدتر مقاومت، تعرضات جدید رژیم سرکوبگر به دانشگاهها را پاسخ داده، و رژیم ستمگر را به عقب نشینی وادار سازند. انتظار دارد در جایی که کارگران کارخانجات، کشت و صنعت ها و شرکت واحد برای حفظ همبستگی و مقاومت صنفی خود هر خطری را به جان خریده و می خزند، استادان دانشگاه ها نیز با ابراز همبستگی صنفی شان، به نحو ممکن (و البته با کم ترین تلفات ممکن)، به دستگیری، شکنجه و قتل دانشجویان شان اعتراض بکنند.

انتظار دارد همه دانشجویان، و حتی آنانی که عادت دارند بر ساحل عافیت بنشینند، با درک معنی و مفهوم تاریخی این پیوند صنفی، به این جنبش مقاومت دانشجویی- دانشگاهی بپیوندند. از رفتن به کلاس های درس خودداری کنند و همراه با صنف استادان دانشگاهها با ارسال نامه های اعتراضی و دادخواست به مجامع بین المللی- چه مجامع علمی و آکادمیک یا نهادهای حقوق بشر جهانی- به حمایت معنوی از دانشجویان دربند برخیزند.

در این راستا، وظیفه صنفی و اخلاقی ما استادان و دانشجویان ایرانی ساکن خارج از کشور نیز ایجاب میکند که چه به طور فردی یا جمعی، برای برداشتن قدم های بلندتری در راه محدود کردن سرکوبی وحشیانه نوع اسلامی در ایران و دانشگاههای ایران بکوشیم. باید بتوانیم اعتراضات صنفی و بشردوستانه خانواده دانشگاهی مان در داخل کشور را به نهادهای آکادمیک و سازمان های حقوق بشر جهان برسانیم، و با توضیح دستگیری غیرقانونی و شکنجه های غیر انسانی دانشجویان مان به مقامات علمی و سیاسی این کشورها، صدای مردم تحت ستم و فریاد فرزندان در بندمان را به گوش جهانیان برسانیم.

شواهد موجود نشان می دهند که برخلاف شعارهای دروغین رژیمیان، رژیم اسلامی و سردمدارانش حاضر و قادر به ناراضی کردن اربابان و حامیان شان در کشورهای اروپائی نیستند و با کوچک ترین فشار آنان، خود را مجبور به عقب نشینی می بینند. این است که هر اقدام افشاگرانه در مورد مظالمی که به دانشجویان کشورمان روا میشود، میتواند مانعی جدی در برابر تجاوزات و سرکوبی وحشیانه رژیم و عوامل جمهوری اسلامی ایجاد بکند. برای انجام این مهم، از استادان ایرانی در دانشگاه های خارج از کشور برای پیوستن به این فراخوان دعوت به عمل می آورد.

فرزندان دربند و تحت شکنجه!

با آن که از آن چه برای شما اتفاق افتاده و می افتد قلب همه مان جریحه دار است، ولی باید بدانید که شما به وسیله این اعتراضات برحق و معصومانه تان بسیاری از بازی های رژیم و رژیمیان را نقش بر آب کرده اید. امسال سالروز دانشجو در ایران، از یک طرف مصادف بود با زمانی که رژیم و سرکوبگرانش برای دریافت اجازه ماندگاری خود از حامیان خارجی شان نیازمند نشان دادن کنترل بر اوضاع کشور بودند. از طرف دیگر، رژیم اسلامی از مدت ها پیش برای سرپوش نهادن به وظیفه خواری امپریالیستی خود آماده شده بود تا بر موج "بحران اتمی" و سازماندهی مثلاً "دفاع ملی علیه جنگ امپریالیستی و آمریکائی" و غیره سوار شود، و باز هم جمعی را به خاطر ادعاهای رسواشده "استقلال طلبی و ضدامپریالیستی" خود، به حمایت از خود و برنامه های امپریالیستی اش بکشاند.

در همان حال، سرکوبگران رژیم پس از قریب سه دهه تسویه، سرکوبی و انواع بازی های اصلاح طلبانه نوع دوازدادی و "جنبش سبز اسلامی" در دانشگاه ها، مدعی کنترل و به سکوت و تسلیم کشانیدن دانشگاهیان و دانشجویان بودند. آنان فکر نمی کردند که جوانان ما در برابر این دوراهی تحمیل شده، باز هم نه! خواهند گفت، و باز هم راه دستگیری و شکنجه به خاطر آزادی و عدالت را بر راه تبعیت و تقلید از ارتجاع ستمگر حاکم ترجیح خواهند داد.

این بود که شرکت آگاهانه و برحق شما در اعتراضات سالروز دانشجو، بر همه این برنامه ها، تدارکات و خوش خیالی های رژیم جمهوری اسلامی خط بطلان کشید و ناکامی رژیم را به ثبت رسانید.

حالا رژیم غافلگیر و به شدت سراسیمه شده به اقتضای طبیعت دیکتاتوری ارتجاعی دین سالارانه اش، شکست برنامه ها و زبونی خود را با دستگیری و شکنجه وحشیانه شما دانشجویان پاسخ می دهد. آنان خوب می دانند که شما در این راه تنها نیستید و صدای اعتراض شما صدای قلب طپنده و توپنده جنبش آزادیخواهی و برابرطلبی در ایران است. وحشت و سببیت آنان نیز نشاندهنده این ترس و جبنی است.

اینجاست که به عنوان پدري دورافتاده از خانواده دانشگاهی ایران، با دردمندی و غرور، درد شکنجه و خوف محبوسی تان را با شما قسمت میکنم، و زمان آزادی بی قید و شرط تک تک تان را لحظه به لحظه می شمارم. باشد که فراموش نکنیم که تا این رژیم باقی است، دیکتاتوری، سرکوبی،

دستگیری، شکنجه، جنگ، بحران، گرانی، گرسنگی و نابرابری طبقاتی هم باقی خواهد ماند. باشد که در یاد داشته باشیم که ملت ایران بدون پرداخت بهاء و تاوان آزادی، دموکراسی و عدالت، به رهائی و آزادی خود نائل نخواهد شد. فداکاری شما عزیزان نیز از همین رو معنی و مفهوم پیدا میکند. فداکاری تان را به گرمی گرامی می دارم.

رضا آیرملو استاد اخراجی دانشگاه تبریز و پروفیسور جامعه شناسی " West University" – سوئد. ۱۳۸۹ شمسی برابر با ۲۰۱۰ میلادی